

Изплашили се.

— Брей! — казали си тѣ. При насъ е дошелъ най-храбриятъ човѣкъ.

Когато Назаръ се събудилъ и видѣлъ предъ себе си въоръжени до зъби великани, едва не припадналъ отъ страхъ. Затреперялъ като есененъ листъ. Прижълтѣлъ. Великанитѣ помислили, че това е отъ гнѣвъ и казали:

— О, Храбрий Назаре, ти който не познавашъ страхъ! Ние много сме слушали за тебе. Щастливи сме, че те виждаме при насъ. Ние сме седемъ братя, готови да станемъ твои покорни слуги. Нашиятъ замѣкъ е на върха на планината. Тамъ живѣемъ съ нашата сестра — хубавата Ярѣ.

Назаръ се съвзелъ, качилъ се на коня и братята-великани завели герона въ замѣка.

Тамъ приели Назара съ голѣми почести. Сестрата на великанитѣ го много харесала и решила да се омъжи за него.

V

По това време въ тѣзи мѣста се появилъ тигъръ. Народътъ билъ въ ужасъ. Всички започнали да мислятъ: „Кой ще ни избави отъ тигъра? Кой, ако не храбриятъ Назаръ? Само той нѣма да се уплаши отъ свирепия звѣръ“.

Отишли при Назара. Още като чулъ думата „тигъръ“, Назаръ така се изплашилъ, че започналъ да бѣга.

Всички помислили, че се спусналъ да хване звѣра, но великанитѣ го спрѣли:

— Къде тръгвашъ? Вземи понапредъ оръжието си!

Донесли оръжието и Назаръ се спусналъ съ него, кждето му очи видятъ. Когато стигналъ въ гората, той скочилъ отъ коня и се покачилъ на едно дърво. А тигърътъ, като-чели нарочно дошелъ и легналъ подъ същото дърво. Пресъхналъ езикътъ на Назара, притъмнѣло му предъ очитѣ, ржцетѣ му премалѣли и изведнажъ — бухъ! — падналъ върху звѣра. Тигърътъ скочилъ и презглава се впусналъ по гори и долини, а бедниятъ Назаръ, полумъртавъ отъ страхъ, се стисналъ за него и останалъ да лежи на гърба му.

Онѣзи, които видѣли Храбрия Назаръ на гърба на тигъра, започнали да викатъ.

— Гледайте, гледайте! Храбриятъ Назаръ уловилъ тигъра и го е яхналъ като конь.

И всички, кой съ мечъ, кой съ сопа, кой съ бравда се хвърлили върху тигъра и го убили. Едва сега Назаръ се съвзелъ, погледналъ наоколо и казалъ:

— Вие убихте звѣра, ама да знаете, съ какъвъ трудъ го уловихъ!...

Подвигътъ на Назара стигналъ до замѣка. Народътъ излѣзълъ да го посрещне.